

Dieren-csi op Bergense snijtafel

Door Marjolein Eijkman - 12-9-2014, 16:46 (Update 12-9-2014, 16:47)

Dierenarts Monique Verkerk en forensisch patholoog Frank van der Groot in de onderzoeksruimte van de dierenkliniek in Bergen. Foto Erna Faust

BERGEN - Een hond die door zijn baasje is ingemetseld, een dode kat in een plastic tas; voor dierenarts Monique Verkerk uit Bergen is het bijna dagelijkse kost. Samen met forensisch patholoog Frank van de Goot van Symbiant uit Alkmaar onderzoekt zij slachtoffers van dierenmishandeling, in de hoop dat ze de politie kunnen helpen de daders op te sporen.

Pleidooi voor zwaardere straffen

Frank van de Goot werkt als forensisch patholoog voor Symbiant in Medisch Centrum Alkmaar, waar hij menselijke slachtoffers van misdrijven onderzoekt. Datzelfde onderzoek mag hij niet uitvoeren op dieren, dat mag alleen een dierenarts. Monique Verkerk is dierenarts in dierenkliniek DierenTop in Bergen. Sinds 2012 werken Verkerk en Van de Goot samen en maken daarmee een in Nederland unieke combinatie van hun expertises.

Naar hun smaak worden veel te veel gevallen van dierenmishandeling niet onderzocht. „Mijn handen jeuken vaak als ik weer een mishandeling voorbij zie komen in de media”, vertelt Verkerk. „Maar er belanden maar heel weinig slachtoffers daadwerkelijk op de onderzoekstafel.”

Geldboete

Hierdoor ontlopen veel daders hun straf en als ze al gestraft worden, zijn de straffen heel licht, zegt Van de Goot. „De straf voor dierenmishandeling kan oplopen tot maximaal drie jaar hechtenis, maar dat gebeurt nooit. Stel iemand maakt zijn hondje op een hele nare manier dood. Als je diegene al veroordeeld krijgt, wordt er hooguit een geldboete opgelegd. Dierenmishandeling is onderdeel van het Nederlandse strafrecht, maar onze eigen wetgever vindt het blijkbaar niet nodig dat na te leven. Dat stuit me enorm tegen de borst.”

Bovendien is uit onderzoek gebleken dat veel criminelen in eerste instantie dieren mishandelen. „Door daar veel meer tegen te doen, kun je dus veel voorkomen”, stelt Van de Goot. „Denk alleen al aan kinderporno. Bij daders die kinderen mishandelen of verminken, is vaak ook een link te leggen naar rare vormen van dierenmishandeling.”

Van de Goot heeft nog een persoonlijke reden om met dieren te willen werken. „Ik ben eigenlijk meer een dieren-mens dan een mensen-mens én ik ben forensisch expert. We zijn waarschijnlijk maar een druppel op een gloeiende plaat, maar ik ben blij dat we in ieder geval iets kunnen doen.”

De Dierenambulance Noord-Kennemerland en de politie in Kennemerland en Zaanstreek-Waterland weten het duo inmiddels goed te vinden en brengen met enige regelmaat zaken aan.

Vaak gaat het om een tas met macabere inhoud, die ergens uit het water is gevist, maar ze krijgen te maken met de meest uiteenlopende zaken. Dit varieert van vergiftigde of doodgetrapte dieren tot nog levende dieren die door mishandeling ernstig letsel hebben.

Het eerste onderzoek voert Verkerk meestal samen met Anita Borghols van de Dierenambulance Noord-Kennemerland uit. „We proberen de eigenaar te achterhalen en kijken of het beestje bijvoorbeeld gebroken ribben heeft, bloeduitstortingen of gif in de maag”, vertelt Verkerk. „Als we weefselmonsters nemen, sturen we die naar Frank van de Goot op”, voegt Borghols toe.

Bewijslast

Als tijdens dit onderzoek blijkt dat een mishandeling kan leiden tot een strafrechtelijk onderzoek, wordt Van de Goot erbij gehaald. „Dan moeten we zorgen dat de bewijslast helemaal volgens de regels wordt opgebouwd”, aldus Verkerk. „Frank heeft daar veel meer ervaring mee en kan bijvoorbeeld op een röntgenfoto al zien om wat voor kaliber kogel het gaat.” De vergelijking die wel eens met de populaire tv-serie CSI wordt getrokken, klopt wel een beetje, beaamt ze lachend. „Hoewel het daar wel allemaal erg geromantiseerd wordt.”

Sinds een half jaar volgt Verkerk een opleiding tot volwaardig forensisch dierenpatholoog. In Nederland is zo'n opleiding er niet, ze volgt een opleiding in Amerika. Online. „Dat is wel raar af en toe”, vertelt ze lachend. „Er zijn veel contactmomenten en ik moet op tijd mijn huiswerk af hebben, maar het gaat allemaal via internet. Het uiteindelijke examen moet ik ook onder een webcam doen.” Als ze deze 4-jarige opleiding heeft afgerond, mag ze zich de enige forensisch dierenpatholoog van Nederland noemen.

Stichting Forensisch Dierenonderzoek

Verkerk en Van de Goot hebben hun werkzaamheden eerder dit jaar ondergebracht in de Stichting Forensisch Dierenonderzoek. Sinds vorige week heeft de stichting bovendien de Anbi-status (Algemeen nut beogende instelling). „We willen meer bekendheid en hopen dankzij die status donaties binnen te krijgen”, vertelt Verkerk. „Nu is er vaak geen geld voor onderzoek, waardoor veel zaken niet onderzocht worden, terwijl dat eigenlijk wel zou moeten.”

Van de Goot: „Forensisch onderzoek is heel kostbaar. Als je naar een veroordeling toe wilt werken, ben je voor een beetje onderzoek op een mens zo een ton verder. Dat ga je voor een konijn niet uitgeven. Waar je bij mensen echt alles wilt uitsluiten, is dat – naar mijn mening – bij dieren vaak niet nodig. Als we continu overleg voeren met de politie over wat ze echt nodig hebben, kunnen we het voor een fractie van de kosten doen.”